

HAI NGƯỜI VỢ TRẺ

Nhận được lời mời, tôi tháp tùng cùng gia đình chị đi tìm mộ liệt sĩ. Trên con đường cháy nắng, chiếc xe rên rật vượt Trường sơn đến địa điểm, nơi diễn ra chiến trường xưa

Giữa thung lũng đìu hiu, chỉ còn trơ trụi một bóng cây, đủ để che chắn cơn nắng quái gay gắt. Có lẽ nó đã lẽ loi đơn độc đối đầu với bom đạn ác liệt, từng trơ sưng tuế nguyệt cùng năm tháng gian nan để được sinh tồn đến ngày hôm nay

Tôi đến núp dưới bóng cây, mắt nhìn bao quát, đây đó nhiều ụ đất lè tè - xám ngắt, loang lổ - hoang phế, nơi nằm xuống của những anh hùng gan góc - dám hy sinh của thuở nào ! Rãi rác nơi này - nơi kia, nhiều nhóm người đang hỳ hục với tay cuốc - tay xẻng. Đến trưa, sau khi bốc mộ xong, mọi người đều chen chúc - xúm xít dưới bóng mát tàng cây

Hai người thiếu phụ ngồi tựa gốc cây, tay cầm di vật người xưa - rấm rức ! Qua lời kể lể của họ, tôi biết được, hai chị có hai người chồng chiến đấu ở hai chiến tuyến khác nhau, ở mỗi người đều có khí phách anh hùng, dám hy sinh để phục vụ - bảo vệ cho chế độ của riêng mình. Nhưng sau trận chiến, khi khói lửa chiến chinh lịm dần, thì họ cũng xuôi tay - trơ trụi như nhau, chỉ còn để lại hai người vợ trẻ lẽ loi cõi đàn con thơ

dại - đầu quấn khăn sô, để rồi từng mảnh đời nheo nhóc, bị
thả lăn lóc vào cuộc trần ai

Hai người vợ trẻ, họ vô tình không hẹn, mà lại gặp nhau cùng
dưới một bóng cây - cùng gục đầu vào vai nhau nức nở. Trước
nỗi đau mất mát to lớn này, thì cõi lòng của mỗi người vợ đều
bị chia cắt dẫn xé đau đớn như nhau, bình đẳng - không có
đôi xử phân biệt. Đâu phải chỉ có người chiến thắng thì được
sung sướng khi mất chồng, còn người chiến bại thì quặn quại
- đau khổ tột cùng

Những người vợ trẻ, họ là những sinh linh vô tội. Chiến tranh
! Chỉ có tội ác của chiến tranh, đã hiềm độc, đẩy người thân
yêu của họ vào hai chiến hào khác nhau, nổi da xáo thịt. Cùng
là dòng giống da vàng - Rồng tiên - bọc dâu trăm trứng, thế
mà lại đối xử với nhau như kẻ thù - như loài xí điều ăn thịt
chính con của mình. Mẹ Âu Cơ mà biết được có lẽ sẽ đau lòng
biết đến nhường nào ! ...

Chỉ vì hai chữ độc lập - tự do vô nghĩa - rỗng toếch, mà mỗi
bên tham chiến, đã dẫm tâm tự đào hố công sự - ngăn cách -
chia cắt dòng sông - máu chảy ruột mềm, hô hào ồn ào,
trương lên những tấm biểu ngữ quảng cáo to lớn, để thỏa
mãn tham vọng điên cuồng ./-

Nguyễn Hoàng

Phan Văn Huy Tâm